

vino svojo nad vse. Demovina naša sicer ni velika, ni mogočna, ali lepa je, da malo takih; zemeljski raj je ona. Mislimo vedno, zlasti ob času volitev, bodi si v občinske ali okrajne zastope, bodi si v deželni ali državni zbor: tu so živeli očetje naši, tu so krvaveli braneč hišo, ženo in otroke svoje proti Turčinu divjemu in drugim sovražnikom, tu nam je tekla zibeljka, tu nas je učila mati govoriti in moliti; ta zemlja nam je sveta, njo hočemo z vsemi silami braniti do zadnjega vzdihljaja! J. S.—r.

Družba sv. Cirila in Metoda.

(Dalje.)

2. Otroški vrtec pri sv. Jakobu v Trstu. Zahajalo je va-nj 59 otrok. Z ozirom na lepe vspehe, ki jih je dosegla vrtnarica gospica Justina Miheli, imenovana je bila voditeljico slovenskega otroškega vrta. Ta zavod je tem važnejši, ker vzgaja deco za

3. Slovensko osnovno šolo pri sv. Jakobu v Trstu. Z odlokom vis. c. kr. namestništva tržaškega od 4. oktobra 1888, št. 15.880, je dobila vsled svoje prošnje družba sv. Cirila in Metoda dovoljenje, da sme odpreti jednorazrednico s slovenskim učnim jezikom. Vodstvo je imenovalo učiteljem Ivana Nekermana, ki je tudi s šolskim podukom začel dne 15. oktobra, a se zaradi mnogih zaprek moral vrniti na svoje prejšnje mesto v Marezige pri Kopru. Na to je podučevala učiteljica Jos. Delkin, potem učitelj J. Špan in slednjič sedanji učitelj Mihael Kamušič, katerega je vodstvo imenovalo pred kratkim učiteljem-voditeljem, da se tako v okom pride neljubim premembam. — Verstvo je podučeval vsled vodstvene prošnje po naredbi prečastitega tržaškega škofijstva čast. g. Bernard Sever, mestni kapelan pri sv. Jakobu. Število šolo obiskujočih otrok je bilo v nižjem oddelku 55, v višjem 19, torej vkup 74, bilo bi jih lahko še več, da ni slavní magistrat tako strog nasproti naši šoli in da ni omejil števila. Podučevalo se je na podlagi „učnih načrtov za Primorje“ za štirirazredne ljudske šole. V ženskih ročnih delih je podučevala voditeljica našega zabavišča. Osnovala se je že šolska knjižnica, kateri ste mnogo knjig podarili „Slovenska Matica“ v Ljubljani in „Družba sv. Mohorja“ v Celovci, za kar jima bodi tu ošitna zahvala izrečena. Dne 27. julija t. l. bila je javna preskušnja, katere ste se vdeležili obe načelništvu tržaški, vodstveni od Ivan Hribar in mnogo voditeljev šolskih otrok. Kakor je poročala „Edinost“, obnesla se je skušnja v očigled tolikih prememb med letom prav povoljno, tako, da je bilo petnajst odličnih šolarjev obdarovanih.

Vsled vodstvenega sklepa razširila se bode šola zapored in z bodočim semestrom odpre se

II. razred. Drugo učiteljsko mesto podelilo se je učiteljici Josipini Delkin, ki je že pomagala na tej šoli. — Prečastita gospôda! Tu imate temelj slovenskemu šolstvu v tržaškem mestu, (Dobro, izvrstno), kjer biva na tisoče slovenskih otrok, ki pa so dozdej v laških šolah. Ali naj mi pri teh razmerah roke križem držimo, dokler bo prepozno?

4. Prestopimo v Gorico. Za spoznanje boljše okoliščine so tu za Slovence, nego v Trstu. Pomagajmo si sami! Vsled neumornega delovanja goriškega načelništva odprli smo otroški vrtec v Pevmi poleg „Sočinega mosta“ ter oteli laškemu zabavišču krog štirideset slovenskih otrok. Vrtnarica je gospica Karolina Lašič. — Ne daleč od goriškega mesta je

5. Otroški vrtec v Podgori, v kateri zahaja osemindeset otrok. Ustanovljen je sicer po ondotnem rodoljubnem županstvu, a naša družba mu zagotavlja trden obstanek. Narodna županstva naj bi pač tudi drugod posnemala ta vzgled, naša družba jih ne bo zapustila.

Gospôda moja! Malo je sicer število naših zavodov, a če se oziramo na slovenske skromne razmere, je to vendar velik napredek, uspeh, ki ga je dosegla družba sv. Cirila in Metoda, ko je nasprotnikovemu žrelu otela krog 300 slovenskih otrok. (Živahno odobravanje.) Ali ni to vredno trudoljubivosti slehernega rodoljuba?

Vsi naši zavodi so vsled vodstvenega poziva pod nadzorstvom dotičnih načelništev in učiteljstva praznovali imendan Njih veličanstev presvetl. cesarja in cesarice, posebno slovesno pa veselo štiridesetletnico vladanja našega viteškega cesarja in kralja. Istotako se je primerno praznoval praznik naših društvenih zavetnikov sv. Cirila in Metoda. Ob teh prilikah so posebno ženskih podružnic načelništva tekmovala v blagih dejanjih ter tako pokazala pot slovenskemu ženstvu, kaj je ono dolžno svojeji deci. (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Zakovanje kopita.

Podkev je za konja, ki dela in teka po trdi cesti, potreba in je pri nas tudi v navadi. Konja brez podkev ne vidi človek, če ne na poti h konjederu ali na pašniku. Prvo, kedar je konj že doslužil, drugo pa, ko še ni za službo, tedaj v prvi mladosti, sicer pa nosi pri nas konj podkve in daj Bog, da so mu vselej dobre, koristne.

Ali to mu niso vselej, takrat ne, če so zakovane. In to se ne izgodi preredit, kajti kovač v časih ne zadene prav, ker ne pozna kopita ali pa, ker se drži svoje trme in hoče, da se ravna kopito po podkvi, ne pa podkev